

Fundació Escola Mowgli

DELS 18 MESOS ALS 3 ANYS

Entre el primer i el tercer any de vida es podria considerar l'etapa pont entre el bebè i el nen petit.

EL MOVIMENT

Quan l'infant fa el primer pas tot comença a ser més interessant. Els objectes que el rodegen deixen de ser simples estímuls visuals i esdevenen metes assolibles, jocs atractius. La llibertat de moviment i desplaçament li permet descobrir un món que fins ara havia observat en la distància. Piaget, el qual va deixar una petjada important en l'estudi del desenvolupament de la intel·ligència, postulava que el moviment és un dels requisits importants pel desenvolupament mental de l'infant.

Tot i que l'infant ja és autònom a nivell motriu, en el pla cognitiu encara ha de recórrer molt camí per aproximar-se a la maduresa. Una de les principals característiques és que careix d'autocontrol i planificació. La seva actuació és impulsiva i no visualitza les conseqüències posteriors. És per aquest motiu que la supervisió contínua de l'adult prevé possibles perills que l'infant no detecta.

LES PRIMERES PARAULES I FRASES

Entre els 18 mesos i els tres anys també és una etapa de notables canvis en el llenguatge. Comencen aprenent paraules, que per ells tenen molt més significat que el propi de la paraula. Per exemple, si diu aigua, pot referir-se que té set o que està plovent. Després van lligant les paraules i passen a formar frases simples. Entre aquestes paraules n'hi ha una que destaca per la seva freqüència; el *No*.

LA IMPACIÈNCIA

Els costa esperar, la paciència no és la seva major virtut. Quan volen una cosa, ha ser en aquell mateix moment, i això pot generar alguna rabieta.

EL VINCLE AFECTIU

Mica en mica, l'infant va necessitant menor ajuda dels pares. Fins ara precisava ajuda per moure's, ara ja ho fa sol; l'havien d'alimentar, ara ja comença a menjar algun aliment per ell mateix. Contràriament, però, pot arribar a ser molt possessiu, i separar-se dels pares durant unes hores és tot un drama. Tot i no tenir el pare o la mare presents, necessita saber que estan a prop seu.

És normal que plori quan el deixem a l'escola o amb la cangur perquè encara no hi ha establert un vincle afectiu. Però és important que els pares no es contagiïn de l'angoixa del fill, i li proporcionin recursos per alleugerir la situació (exp. Explicar-li que marxem però tornarem, demanar-li a la cangur que vingui una mica abans perquè pugui estar amb l'infant abans que els pares marxin, no quedar-se amb l'infant fins que pari de plorar, ...).

Responsabilitats que poden tenir:

MENJAR

- menjar i beure sol.
- fer servir el tovalló.

CURA PERSONAL

- anar sol al WC i tirar de la cadena.
- iniciar a rentar-se mans, cara i dents.
- iniciar en l'ús del mocador.

VESTIR-SE

- treure sabates (sense cordons) i mitjons.

TASQUES

- saber on estan les seves coses.
- recollir les joguines amb ajut.